

Î N C H E I E R E

25 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nedelea Vitalie, prin intermediul avocatului Glușcenco Eugeniu,

în cauza civilă la cererea înaintată de Nedelea Nadejda împotriva lui Nedelea Vitalie cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor cu drept de ieșire din Republica Moldova fără acordul tatălui, încasarea pensiei de întreținere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 09 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Nedelea Vitalie, fiind menținută hotărârea din 06 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 13 iulie 2018, Nedelea Nadejda s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Nedelea Vitalie cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor cu drept de ieșire din Republica Moldova fără acordul tatălui, încasarea pensiei de întreținere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la XXXXXX, a înregistrat căsătoria cu pârâtul. Din căsătoria cu pârâtul are un copil minor – fiul XXXXXX, născut la XXXXXX. După nașterea copilului, pârâtul i-a luat salariul maternal, lăsându-i în gestiune numai indemnizația lunară, pe când dânsul, dispunea de salariul său unipersonal. La fel, a indicat să pârâtul influențeze negativ asupra educației copilului, însuflându-i atitudine de lipsă de respect față de femei, ignorând toate discuțiile despre atmosfera nesănătoasă din familie. Conflictele sistematice au făcut ca copilul să crească nervos, agresiv, ușor excitabil.

Totodată, pârâtul a instituit un control total asupra vieții reclamantei, or, acesta, fiind specialist în tehnologia informațională, a conectat și reflectat în sistemul electronic toate dispozitivele electronice, ce îi permit să urmărească orice pas. Astfel, acesta poate verifica toate mesajele de pe rețelele de socializare, apelurile telefonice,

pozele făcute cu telefonul. În una din zile, s-a prezentat împreună cu copilul la serviciu, unde a inițiat un scandal pentru faptul că reclamanta s-a reținut la serviciu, fiind nevoită să demisioneze.

La fel, reclamanta a menționat că în perioada căsniciei a fost agresată fizic, chiar și în prezența copilului, astfel încât, în martie 2018, a fost nevoită să părăsească apartamentul ce-i aparține, trecând cu traiul la mama sa, însă și acolo nu a fost lăsată în pace, la 28 iunie 2018, fiind victima violenței din partea soțului, soldată cu vătămări corporale. Ulterior, pârâtul i-a sustras din portmoneu toate actele, restituindu-i-le numai după ce s-a plâns la poliție. Circumstanțele menționate au determinat-o să concluzioneze că familia s-a destrămat definitiv și nu mai poate fi salvată, considerat din care s-a adresat în instanță.

În același timp, a invocat că în situația descrisă, domiciliul copilului urmează a fi determinată cu ea, pârâtul urmând să achite pensia de întreținere pentru copilul minor.

Reieșind din cele expuse, Nedelea Nadejda a solicitat desfacerea căsătoriei înregistrate cu nr. XXX de către OSC Botanica, mun. Chișinău, cu încasarea taxei de stat la eliberarea certificatelor de divorț de la persoana vinovată în destrămarea familiei; determinarea domiciliului copilului minor XXXXXX, născut la XXXXXX, cu mama, cu drept de ieșire din Republica Moldova fără acordul tatălui; încasarea de la pârât a pensiei de întreținere pentru copilul minor XXXXXX, născut la XXXXXX în mărime de $\frac{1}{4}$ cotă-parte, lunar din toate veniturile, începând cu data adresării în instanță până la atingerea majoratului de către copil; încasarea cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 300,00 lei și cu titlu de cheltuieli de asistență juridică în mărime de 5000,00 lei.

Prin hotărârea din 06 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Nedelea Nadejda împotriva lui Nedelea Vitalie cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor cu drept de ieșire din Republica Moldova fără acordul tatălui, încasarea pensiei de întreținere și cheltuielilor de judecată. S-a desfăcut căsătoria înregistrată între Nejdandov (Nedelea) Nadejda și Nedelea Vitalie. S-a încasat de la Nedelea Vitalie în beneficiul statului la eliberarea certificatelor de divorț, taxa de stat în mărime de 1000% din unitatea convențională, Nedelea Nadejda eliberându-se de la plata acesteia. S-a determinat domiciliul copilului minor al păților – fiului XXXXXX, născut la XXXXXX, cu mama Nedelea Nadejda. S-a încasat de la Nedelea Vitalie în beneficiul Nadejdei Nedelea pensia de întreținere a copilului minor al păților – fiului XXXXXX, născut la XXXXXX, în mărime de $\frac{1}{4}$ din toate veniturile lunare, începând cu data de 13 iulie 2018 și până la atingerea majoratului de către copil.

Prin decizia din 09 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Nedelea Vitalie, fiind menținută hotărârea din 06 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a examinat cauza sub toate aspectele, a dat răspuns tuturor argumentelor formulate de părți și a pronunțat o hotărâre întemeiată. Cu referire la argumentul apelantului privind încălcarea competenței de către prima instanță, Curtea de Apel Chișinău a reținut prevederile art. 39 alin. (5) din Codul de procedură civilă.

La 14 septembrie 2020, Nedelea Vitalie, prin intermediul avocatului Glușenco Eugeniu, a contestat cu recurs decizia din 09 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar s-a invocat încălcarea competenței de către prima instanță la examinarea acțiunii.

Astfel, recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 09 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 06 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu remiterea cauzei spre rejudecare Judecătoriei Bălți, conform competenței, sau casarea actelor judecătorești contestate în partea încasării cheltuielilor de judecată de la Nedelea Vitalie cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care cheltuielile acestuia de judecată să fie încasate de la intimată.

La 16 octombrie 2020, Nedelea Nadejda, prin intermediul avocatului Rîhlea Vasile, a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Nedelea Vitalie, prin intermediul avocatului Glușenco Eugeniu, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 09 iunie 2020 și expediată participanților la proces la 17 iulie 2020 (f.d. 167), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurenți. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 09 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 14 septembrie 2020, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul

de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Nedelea Vitalie, prin intermediul avocatului Glușenco Eugeniu.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Nedelea Vitalie, prin intermediul avocatului Glușenco Eugeniu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru